

Kristityt Barbaarit Aasiassa

Kirj. Tri. N. Krishna.

INTIA on vanhin historiassa tunnettu maa. Ikivanhoista ajoista saakka on Intia ollut Aasian kansojen kulttuurikehto. Suuri vaikutus on sillä ollut länsimaiseenkin sivistykseen. Intia on monen uskonnon syntymäpaikka. Se on kehittänyt paljon syviä ajattelijoita. Intiasta onkin sanottu, että "se on toiminut vähän, mutta ajutellut paljon."

Hämärästä muinaisuudesta saakka on Intia ollut kosketuksissa länsimaiden kanssa, tavalla taikka toisella. Kuluneiden vuosituhansien aikana on Intia ollut lukemattomien hyökkäyksien kohteena. Varhaisimmista asiakirjoista löydämme kertomuksia niistä. Intian suuret luonnonrikkauudet ovat kannustaneet maailman rosvohallitsijoita valloitusretkille. Kiiltävä kulta, hohtavat jalokivet ja päärryt, arvokkaat käsityöt, silkit, mausteet y. m. ovat viekotelleet.

Kauppaa on käyty kauan. Se on ollut suuria voittoja tuottavaa, sillä Intia on ollut ehtymättömien rikkauksien lähde. Ei ole ollenkaan ihme vaikka europalaiset seikkailijat hätääntyivät joitakin vuosisatoja sitten, kun turkkilaiset katkaisivat kauppayhteyden etu-Aasiassa idän ja lännen välillä. Nostettiin kova meteli "Kristuksen haudan joutumisesta pakanain käsiin." Tämän nimessä alettiin kerätä aseistettuja joukkoja valtaamaan takaisin "pyhiä seutuja." Palkkioksi luvattiin kaikille osuaottaville "ikuinen autuus." Todellisina kannustimina olivat kaukaisen idän kalleudet.

Noin puolet maailman ihmisistä asustaa Kiinan, Japanin ja Intian rajojen sisällä. Joka viides maailman asukas asuu Intiassa. Intian väkiluku on yhtä suuri kuin koko Euroopan, Venäjää lukuunottamatta. Intian pinta-ala on vain yksi kolmasosa Yhdysvaltain pinta-alasta, mutta sen väkiluku on puolta suurempi kuin Pohjois- ja Etelä-Amerikan väkiluku yhteensä. Jos Intian asukkaat kulkisivat ohitsemme yksi sekunnissa, niin kestäisi kaksitoista vuotta ennenkuin kaikki olisivat sivuuttaneet. Jos Intian asukkaat asettaisivat riviin, kolmen jalan välimatkalla, niin ulottuisi rivi seitsemän kertaa maapallon ympäri. Intian väkiluku on noin 330,000,000.

Intian pinta-ala on noin 1,302,629 neliömailia. Yksi neljäsosa on metsämaata, jossa kasvaa mitä harvinaisimpia ja kallisarvoisimpia puulajeja. Vain 11 prosenttia maan väestöstä asustaa kaupungeissa. Maanviljelys on pääelinkeino. Sitä harjoitetaan vielä mitä kömpelöimmillä ja alkuperäisimmillä välineillä ja menetelmillä. Joissakin osissa maata saadaan neljä satoa; kaikissa osissa vähintään kaksi. Siilti kuolee maassa vuosittain miljoonia nälkään.

Kuten sanottu, Intia on varhaisista ajoista saakka ollut rosvojen temmelyskenttänä. Paljon verta on vuotanut Intian maankamaraan näiden valloituksien yhteydessä ja ylivallassa kiisteltäessä. Useat europalaiset maat ovat lähettäneet ryöstöjoukkojaan tekemään tihutyötään Intiassa. Viimeisimmäksi

tuli Englanti, joka on suorittanut työnsä perinpohjaisemmin muita, halliten nyt suurinta osaa Intiasta.

Monella alalla oltiin Intiassa jo kehitytty korkealle kun Englanti hyökkäsi maahan. Mutta kehitys tukahdutettiin tahallisesti Englannin etua silmälläpitäen. Esimerkiksi laivanrakennusteollisuus oli verrattain korkealle kehittynyt, mutta tämän täytyi väistyä Englannin hyväksi, jotta Englanti voisi pysyä "merien valtijattarena." Monta muuta alaa on tahallisesti pidetty takapajulla, jotta teollisuuden pyörät pyörisivät Britanniassa. Englanti halusi pitää Intian vain raaka-ainelähteenä. Raaka-aineita lähetettiin Englantiin, jossa niistä valmistettiin tuotteita, joita sitten taas tuotiin Intiaan. Intia joutuu vielä tänäpäivänä importeeraamaan silmäneulasta veturiin saakka.

Intiassa löytyy kaikkiin rotuihin kuuluvia ihmisiä. Maassa puhutaan 170 kieltä. Joitakin näistä puhuu vain pieni joukko, mutta vähintään kymmentä kieltä puhuu vähintään kymmenen miljoonaa ihmistä kutakin.

Intia on monen uskonnon maa. Jokaisesta sadasta asukkaasta 69 on hindua, 21 muhamettilaista, 3 buddalasta, 3 animistia ja 1 kristitty. Buddan opilla on käytännöllinen tarkoitusperä. Se ei selvittele jumalan olemusta, olemassaolon alkuperää j. n. e. Jumalilla on vähäpätöinen merkitys buddan opin mukaan. Buddan opin mukaan jumalat eivät voi auttaa ihmisiä, vaan ovat itse samojen kär-

simyksien alaisuudessa kuin ihmisetkin. Senvuoksi jumalia ei tarvitse rukoilla, eikä niille tarvitse uhrata. Buddan opin mukaan ei pappeja tarvita välittäjinä jumalien ja ihmisten välillä; jumalanpalvelukset ja muut uskonnolliset menot ovat tarpeettomia.

Intiassa on kaikenlaista ilmanalaa. Siellä kasvaa kaikenlaisia puita, hedelmiä, kukkasia, petoja y. m. Bengalin tiikerit ovat tunnettuja kautta maailman. Niitä löytyy kaikissa huomatuimmissa eläintarhoissa. Intia lähettää niitä ulos; ja tilalle tuottaa se niitä kaksijalkaisia tiikereitä, joita kutsutaan englantilaisiksi.

Intiassa suunnitellaan parhaillaan jättiläismäisiä laitoksia keinotekoista kastelua varten, joihin tul-taisiin käyttää kymmeniä miljoonia dollareita. Niistä tulisi maailman suurimpia. Yksi ainoa tulisi maksamaan vähintään puolisataa miljoonaa dollaria. Se tulisi muodostumaan Indus-joen kummallekin puolelle rakennetuista kanavista. Scuraavan kymmenen vuoden aikana arvellaan voitavan laajentaa Punjabin puuvillaviljelysalue keinotekoisien kastelusysteemin avulla kolme kertaa niin suureksi kuin se nykyään on. Vehnäviljelysalueeseen arvellaan voitavan lisätä vähintään kolme miljoonaa eekkeriä. Sokeriruokoviljelystä voidaan myös lisätä suuresti Sind'issä keinotekoisien kastelun avulla.

Maanviljelijöiden verotus.

Kuten mainittu, Intiassa kuolee vuosittain miljoonia nälkään maan suuresta viljavuudesta huolimatta. On erheellistä ajatella, että se tapahtuu yksistään puutteellisten kuljetusvälineiden takia, kun jotakin aluetta kohtaa kato. Ankarimpinakin katovuosina on maasta viety ulos satojen miljoonien dollarien arvosta viljaa ja muita ruokatarpeita. Tämä viljamäärä on kiskottu veroina Intian kansalta.

Verotus maassa on niin raskas, että neljäkymmentä prosenttia maatuloista menee Englannin hallitukselle. Tästä asiaintilasta on seurauksena, että Intian maanviljelijöille jää keskimäärin vain kahdeksan kuukauden elintarpeet itselleen. Näiden elintarpeiden täytyy kuitenkin kestää kaksitoista kuukautta. Kun tämä asiaintila jatkuu, niin käy väestön enemmistö jatkuvasti heikommaksi. Nälkä ja rutot riittävätkin runsasta satoa. Normaalinaikoina kuolee Intiassa vuosittain neljästä viiteen miljoonaan ihmiseen nälkään ja nälästä suoranaisesti johtuviin tauteihin. Kun maata kohtaa ankarampi kuivuus, niin enemmistö Intian kansasta saa tuskin kupillista riisiä päivässä. Kansa on

niin heikentyntä, että esimerkiksi vuonna 1918 kuoli Intiassa 20,000,000 ihmistä influenssaan.

Maanviljelijöiden ollessa ankaran verotustaakan alaisuudessa, joutuvat ne myymään satonsa jo paljon etukäteen (jota kyllä tapahtuu paljon Yhdysvalloissakin), saadakseen rahaa verojen maksamiseen. Tuhannet agentit kulkevat ympäri maata, hankkien itselleen maanviljelijöiden sadon melkein kiitoskaupalla. Esimerkiksi, jos maanviljelijä voisi pitää sadon elonkorjuun saakka, niin voisi hän saada siitä 500 dollaria, mutta ollessaan pakoitettu myymään sadon etukäteen, saa hän siitä 150 dollaria. Tällä tavalla saavat englantilaiset haltuunsa huomattavan osan maan viljasta polkuhinnalla, ja vielä sitten huomattavan osan rahasta veroina. Tällä tavalla sitten pidetään tätä lähes 350-miljoonasta kansakuntaa ikeen alla.

Viljan ja ruokatarpeiden lisäksi viedään Intiasta ulos suuret määrät mitä hienointa villaa, puuvillaa, sinkkiä, magnetiä, helmiä, timantteja, pel-lavaa, hamppua, opiumia, vuotia, nahkoja, turkik-sia, kemiallisessa teollisuudessa käytettyjä raaka-aineita, mausteita, öljyä y. m. Viisikymmentä vuot-ta sitten saatiin timantteja ainoastaan Intiasta.

Teollisuustyöläisten riisto.

Intiassa löytyi vuonna 1922 5,312 teollisuuslaidosta, joissa työskenteli 1,500,000 työläistä. Mutta siellä löytyy noin 20,000 työpaikkaa, joissa työskentelee parikymmentä työläistä tai enemmän kussakin. Puuvillateollisuus on huomatuin. Tällä alalla löytyi vuonna 1923 333 kehruu- ja kutomatehdasta, joissa työskenteli 350,000 työläistä. Hamp-putehtaita löytyi samana vuonna 75, joissa työskenteli 250,000 työläistä. Kutomateollisuuden kehittäminen Intiassa on lisännyt suuresti työttömyyttä Englannissa ja yleensä Brittien saarilla. Intialla on rajattomat mahdollisuudet kehittää kutomateollisuutta, sillä se voi kasvattaa raaka-aineet, ja sillä on rajaton määrä halpaa työvoimaa.

Eivät ulkomaalaiset, erikoisesti englantilaiset, riistäjät ja verenimijät ole suotta pitäneet iestä Intian hartioilla. Eikä Intiaa ole suotta kutsuttu Englannin kruunun "loistavimmaksi timantiksi." Intia on maksanut kalliisti hengellään ja verellään. Tässä voidaan esimerkiksi esittää saatuja voitto-osuuksia, jotka luovat valoa sille, kuinka häikäilemättöntä on Intian raatavien työläismiesten, -naisen ja -lasten riistäminen. Työnantajain äänenkannattajan "Capital," helmikuun 15 p., 1923, numerossa sanotaan, että Bombayn puuvillatehtaat tuottivat hyviä voittoja vuosina 1921—22.

Maksettuja voittoja vuosilta 1921—22:

	Pros.	Pros.
Currimbuy, Ebriahim & Sons.....	100	100
W. H. Brady & Co. Ltd.....	100	100
Tata Sons Ltd., Svadesi.....	110	120
Rannarain Harnadrai & Sons.....	175	160
Morajes Gouldas & Co.....	250	200
Bengalin pellavatehtaat jakoivat vuonna 1919 seuraavan määrän voittoja:		
Vird & Co.....	200	prosenttia
Jardine, Skinner & Co.....	200	"
Gillanders Arbuthnot.....	200	"
McLeod & Co.....	225	"
F. W. Heilgers & Co.....	250	"
Barry & Co.....	420	"

Näissä tehtaissa vallitsee niin hirveät olosuhteet, että North Carolinan kutomatehtaat muodostavat paratiisin niiden rinnalla. Nälän pakoittamana raatavat ihmisparat niissä muutaman sentin päiväpalkalla.

Asunto-olot kansan suurella enemmistöllä ovat kuvaamattoman kurjat. Huippukohtansa saavuttavat ne kuitenkin teollisuuskeskuksissa. Tämä asiaintila näyttää runsasta satoa. Bombayssa on se vallan kauhea. Vuonna 1921 (joka on viimeisin vuosi miltä tilastoja on saatu) oli alle yhden vuotiaitten lasten kuolevaisuus jokaista tuhatta syntynyttä kohti seuraava:

Yhden huoneen asunnoissa.....	828.5
Kahden huoneen asunnoissa.....	321.9
Kolmen huoneen asunnoissa.....	191.4
Samana vuonna Englannissa.....	83.0

Teollisuusfeodalismi rehoittaa täydessä kukassaan Intiassa kuten muissakin kaukaisen idän maissa, täällä uusiintuen kaikki ne hirmuisuudet, mitkä länsimaissa on sivuutettu vuosikymmeniä sitten.

Aivan viime aikoihin saakka on yleinen työpäivä Intian työläisillä ollut 12—15 tuntinen, mutta on sitä saatu lyhennetyksi. Yleinen työpäivä on vielä 12-tuntinen ja siitä ylöspäinkin, mutta löytyy jo aloja, joilla työläiset tekevät vain 10 tuntia päivässä.

Aivan viime aikoihin saakka on Intian työläisillä ollut kolme lepopäivää vuodessa: Intian uuden vuodenpäivä, Englannin kuninkaan ja Walesin prinssin syntymäpäivä. Nyt viettävät he jo sentään sunnuntaita!

Maassa tapahtuu paljon teollisuustapaturmia. Teollisuustaudit näyttävät myös runsasta satoa. Minkäänlaisia suojelulakeja ei ole olemassa. Tapaturmakorvauksia ei anneta, eikä kuoleman satuessa makseta jällelääneille mitään.

Mielivalta rehoittaa.

Tehdasparoonit saavat vielä menetellä työläisten kanssa mielivaltaisesti. Bombayn tehtailla on yleistä, että ensimmäisen kuukauden palkka pidetään sisällä. Tämä pakoittaa työläiset menemään rahanlainaajien luokse, jotka kiskovat 75—300 prosenttia korkoa. Jos työläiset menevät työnantajiltaan pyytämään palkkaansa ennen kuukauden loppua, niin saavat he sen ainoastaan suurta korkoa vastaan. Tästä pidätetystä palkasta kiristetään työläisiltä vielä usein huomattava osa takaisin ansaitusta nälkäpalkasta. Usein pidätetään se kokonaan joidenkin tekosyiden nojalla, jotka säädökset ovat työnantajain laatimia. Jos työläinen on saanut luvan olla poissa työstä kuukauden, ja sitten palaa työhön päivän myöhästyneenä, niin voidaan häneiltä pidättää koko kuukauden palkka rangaistukseksi. Jos työläinen on poissa työstä pari päivää ilman lupaa, vaikka esimerkiksi sairastumisen takia, niin pidätetään sisällä olevasta palkasta viikon tai kahden palkka rangaistukseksi. Usein jättävät tehtailijat palkan maksamatta ilman mitään näennäistä syytä. Urakkatyötä tekevät eivät saa maksua ylipainosta. Jos työläinen valmistaa kappaletta kaupalla esimerkiksi pyyheliinoja, ja 30, 40 tai 80 pyyheliinaa käsittävästä pakasta löydetään yksi tai kaksi viallista, niin koko pakasta ei makseta mitään palkkaa. Pyyheliinoja voi työläinen valmistaa keskimäärin 80 kappaletta päivässä, joten hän voi menettää koko päivän palkan, jos yksi tai kaksi katsotaan viallisiksi. Jos työläinen on poissa työstä ilman lupaa pari, kolme päivää, niin työhön palatessaan voidaan hänelle ilmoittaa, että hänet on eroitettu ja sisällä oleva palkka on pidätetty sakkona. Työläisillä ei siis ole mitään lakia.

Opiumikiros.

Englannin hallitus on Intian hallitus. Englannin hallitus on "kristillinen" hallitus. Intialla on siis "kristillinen" hallitus. Tällä "kristillisellä" hallituksella on monopoli opiumiin, tuohon tuhoisaan myrkkyy nähden. Tämä "kristittyjen" kontrolloima ja myymä myrky on tuhonnut enemmän ihmisiä Aasiassa ja muissa maanosissa kuin kaikki muut paheet yhteensä. Perheenäidit, jotka raatavat tehtaissa, ovat pakoitettut ottamaan rintalapsensakin mukaansa tehtaaseen (vähän suuremmiksi tultuaan nämä lapset alkavat itsekin tehdä työtä) ja pitämään niitä siellä pölyssä ja saastassa. *Pitääkseen lapsensa hiljaa, antaa äiti sille opiumia.* Opiumi pitää lapsen horrostilassa jossakin nurkassa.

Onko siis ihme jos Englannin edustaja Gene-

ven opiumikonferenssissa vastusti opiumin käytön rajoittamista. Hän väitti, että opiumi on välttämätön Intiassa. Ja löytyy vielä miljoonia sellaisia tompeleita, jotka pitävät tämän "kristillisen" tyranniuden välttämättömänä Intiassa sekä muissa maissa.

Englantilaiset virkailijat.

Englanti ylläpitää suurta aseellista voimaa Intiassa. Raakamaisimmat sotilaansa saa se Nepalista. Virallisesti ilmoitetaan sotavoima paljon pienemmäksi kuin se todellisuudessa on.

Intiassa olevilla englantilaisilla virkailijoilla on ruhtinaalliset päivät. Ylemmät virkailijat menevät virastoihinsa kello 11 a. p. (Amerikassa menevät miljoonat jo silloin päivälliselle.) He ovat virastossaan kello yhteen. He ovat silloin jo väsyneitä, joten ottavat parin tunnin päivällisloman. Palaavat takaisin kello 3, ja ovat virastossa kello puoli-viiteen tai viiteen. Ylemmät virkailijat ovat virastoissaan vain neljänä päivänä viikossa, maanantaista torstaihin. He saavat kolmen kuukauden kesäloman, kolmen viikon joululoman ja kolmen viikon pääsiäisloman. Kymmeniä juhlapäiviä viettävät he vuosittain eurolaisten hallitsijoiden syntymä- ja nimipäivien kunniaksi. Oltuaan viisi vuotta Intiassa, ylimmät virkailijat saavat \$10,000 vuotuisen eläkkeen lopuksi ikäänsä. Missään muualla ei virkailijoilla ole niin ruhtinaallisia päiviä kuin Intiassa.

Vuosien 1850—1900 välisenä aikana laski henkilökohtainen sisääntulo Intiassa puolella, ollen se alhaisempi kuin missään muussa maassa. Siitä huolimatta on Intian virkailijoilla paljon korkeammat palkat kuin esim. Yhdysvaltain virkailijoilla, vaikka tämä maa on maailman rikkain, kun taas Intia on köyhin, henkilökohtaisen sisääntulon näkökannalta katsottuna.

Nälkä ja pimeys.

Kuluneiden kymmenen vuoden aikana ovat elinkustannukset kohonneet puolella jokaisen puolen-toista vuoden aikana. Intialaista teetä myydään kautta maailman, mutta ainoastaan yksi neljäsosa Intian kansasta voi sallia itselleen ylellisyyden nauttia kupillisen teetä päivässä. Intialaista puuvillaa myydään kautta maailman, mutta hyvin puolet maan asukkaista kulkee alasti. Intia lähettää ulos enemmän vuotia ja nahkoja kuin mikään muu maa, mutta silti melkein 80 prosenttia maan väestöstä ei kykene hankkimaan itselleen nahkasandaaleja.

Raamatussa sanotaan: "Ravitkaa nälkäiset." Siitä huolimatta englantilaiset piispat ja papit, sensijaan että ravitsisivat Intian nälkäisiä, perivät

suurta palkkaa näiltä nälkäisiltä kiristetyistä veroista—elostellen näiden nälkäisten kustannuksella.

Raamatussa sanotaan: "Parantakaa sairaat." Mutta Intian sairaat kuolevat omassa maassaan, ja heidän hengellään ja verellään parannetaan taloudellisesti sairastavia englantilaisia plutokraatteja ja kapitalisteja. Yhdeksänkymmentä prosenttia maan köyhistä kuolee saamatta lääkärinapua. Maassa löytyy tuskin yhtä lääkäriä jokaista 50,000 asukasta kohti.

Varhaisempina aikoina 90—95 prosenttia kansasta oli lukutaitoista. Kyläkoulujärjestelmä teki mahdolliseksi melkein kaikille oppia lukemaan. Jokaisessa kylässä oli opettajansa. Kansa ylläpiti opettajaa, maksaen maataloustuotteilla.

Mutta tämä opetusjärjestelmä on hävitetty. Nyt vallitsee myös päivastainen asiointi. Tässä samassa maassa, jossa lukutaitoisuus oli kerran niin korkealla, kahdesta neljään jokaisesta sadasta asukkaasta osaa nyt lukea ja kirjoittaa. Virallistenkin tietojen mukaan kykenee vain 22 miljoonaa lukemaan ja kirjoittamaan; 300 miljoonaa ollen luku- ja kirjoitustaidottomia. Brittiläisten ylläpitämä äärimäinen verotus ja häikäilemätön riisto tekee kansalle mahdottomaksi ajatella muuta kuin miten voitaisiin välttyä nälkäkuolemasta.

Riisto ja vaino.

Maailman sodan aikana kiristettiin Intialta biljoonien dollarien arvosta raaka-aineita ja satoja miljoonia dollareita rahassa. Satoja tuhansia intialaisia viskattiin vankilaan, kidutettiin ja teloitettiin, kun kieltäytyivät ottamasta osaa tähän suurteurastukseen.

Intiassa viruu tänäkin päivänä tuhansia vankiloissa poliittisista rikoksista. Ei-kristityillä ei ole puhe-, paino- eikä kokoontumisvapautta. Tasavaltaisen hallitusmuodon esittäminen on poliittinen rikos. Alkeellisimpainkin oikeuksien vaatiminen on niinkään rikos. Tasapuolisten oikeuksien vaatiminen englantilaisten kanssa on rikos. Unioiden muodostaminen on ollut kiellettyä, mutta työläiset ovat niitä muodostaneet kielloista huolimatta. Lakkoutuneita työläisiä on teurastettu ilman armoa, mutta työläiset ovat lakkoutuneet siitä huolimatta.

Englantilaiset menettelevät mielensä mukaisesti. He saavat häväistä intialaisia naisia ja käyttäytyä niin hävyttömästi kuin haluavat. Englantilainen voi raiskata, ja vaikkapa tappaa 6—8 vuotiaan tytön, tarvitsematta pelätä rangaistusta. Intialaisen kansallisen liikkeen nousu on kuitenkin jossakin määrässä alkanut rajoittamaan kaikkein räikeintä

törkeyttä. Sotilaspäälliköt voivat vangituttaa kenenkä hyvänsä intialaisen, voidaan tuomita vankilaan tai hirtettäväksi ilman lautakunnallista kuulustelua.

Tulevaisuus.

Bolshevikit ovat tehneet tarmokasta työtä kiihoittaakseen intialaisia kapinallisuuteen englantilaisia vastaan. Olosuhteet ja äärimmäinen sorto ovat tarjonneet jossakin määrässä suosiollisen maaperän. Mutta intialaiset haistavat bolshevikien pyrkimyksissä itsekkäät tarkoitukset. He huomaavat bolshevikien toiminnan takana olevan imperialistisen laajentamispolitiikan, vahvistaakseen asemansa tulevaisuuden varalta Aasiassa. He näkevät näiden pyrkimyksien takana venäläisen natsionalismin, ja siksi suhtautuvat he niihin varovaisesti. Kommunistit ja syndikalistit Euroopassa, ja i. w. w. läiset Amerikassa ovat melkein ainoat, jotka tuntevat sanottavampaa myötätuntoa Intian ja yleensä Aasian työläisiä kohtaan.

Intian työläiset ja Intia yleensä on edistynyt viime vuosien aikana. Kansallinen ja luokkatietoisuus on laskenut liikkeelle tyytymättömyyttä vallitsevia olosuhteita kohtaan. Eikä tätä

tietoisuutta kyetä millään tukahduttamaan. Työläiset järjestyvät ja käyvät taistelua kaikista kielloista ja ankarista tukahduttamisista huolimatta. He tietävät, että vaikka heiltä kielletäänkin oikeudet, niin heiltä ei silti voida riistää voimaa.

Tänäpäivänä Intian kansa on raskaan ikeen alla; sen vainoilla hikoilee miljoonat; samoin kaivoksissa, tehtaissa ja muissa tuotantolaitoksissa. Miehet, naiset ja lapset uhraavat elämänsä toisten hyväksi. Aurinko paistaa lämpimästi Intiassa; Himalajian vuoristosta tuulee kylmästi—kumpikin tuottaen kärsimyksiä miljoonille. Toivomme kuitenkin aikaa, jolloin Intian kansa saa katsella viljavaa vainoitaan tyydytyksen tunteella, ja nautinnolla heleänsinistä taivasta, joka tänäpäivänä katsoo heihin surunvoittoisella ilmeellä. Toivomme aikaa, jolloin ei enää ole pölyisiä epäterveellisiä tehtaita, kaivoksia ja muita tuotantolaitoksia, vaan sellaisia, joissa tuotavia käsiä liikuttavat tyydytyksen tun-

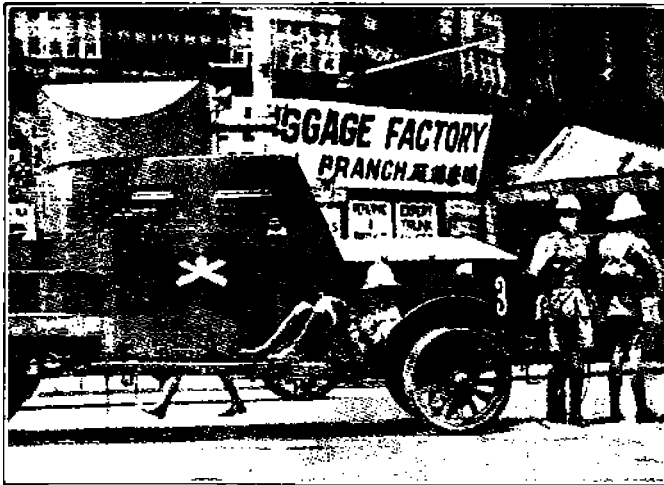
teella hyräilevät ihmiset. Toivomme vapaata Intiaa!

Mutta yksin eivät Intian työläiset kykene saamaan suurempia muutoksia aikaan. He tarvitsevat siinä muiden aasialaisten työläisten apua. He tarvitsevat kansainvälisen proletariaatin apua ja myötätuntoa.

Hollannin Itä-Intian saaret.

Hollannin vallanalaaisuudessa olevien saarien pinta-ala Itä-Intiassa, on lähes 750,000 neliömailia. Huomatuimmat saaret, joita Hollanti hallitsee yksin taikka osittaisesti, ovat Uusi Guinea, Sumatra, Borneo ja Jaava. Niiden väkiluku nousee yli 50 miljoonan. Tiheimmin asuttu alue maailmassa on Jaavan saari, siellä ollen 689 asukasta jokaisista neliömailia kohti.

Itä-Intian saarilla on mitä yltäkyläisintä kasvillisuutta. Tiheet metsät kasvavat mitä kallisarvoisimpia puulajeja. Jaavasta ja Madurasta yksistään lähetetään vuosittain ulos lähes 2,000,000 tonnia sokeria. Sokerin lisäksi saadaan näiltä saarilta runsaasti kahvia, teetä, kaakaota, indigoa, mausteita, tupakkaa, kummiä, tinaa, petroleumia, kivihiiltä

Tuttu ilmiö Englannin hallitsemisessa siirtomaissa, varsinkin silloin kun tyytymättömyyttä ilmenee.

y. m. 99 prosenttia maailmassa käytetystä kiniinistä tulee Jaavasta, johon ensimmäiset kiniinipuut tuotiin Perusta. Vuosittain viedään sieltä ulos yli 500 tonnia tätä ainetta. Vuonna 1923 vietiin saarelta ulos 139,746 metritonnia kummiä. Nykyään saarella vuosittain yli 20,000,000 tynnyriä petroleumia.

Asujamisto on melkein kokonaan malaijilaista. Näitä ihmisiä pitää Hollanti mitä helvetillisimmässä orjuudessa. Heitä riistetään mitä häikäilemättömämmin. Luonnon yltäkyläisistä antimista saavat he vain mitä niukimman osuuden, ja senkin mitä tylyimmällä kohtelulla. Heidän maansa on joutunut mitä roistomaisimpain ihmisten käsiin. Ja nämä ryöstäjät esiintyvät vielä hurskaina kristittyinä.

Kaikissa niissä siirtomaissa niissä Hollannin lippu liehuu, siellä on petomaisuus alkuasukkaita kohtaan huipussaan. Tämän kirjoittaja on tuhat ker-

taa ennemmin Englannin tai Ranskan valtikan alla kuin Hollannin. Hollantilaiset kuuluvat suurelta osalta presbyteriseen kirkkokuntaan, mutta on mahdollonta kuvitella mitenkä he voivat nukkua yönsä rauhassa ja valmistautua vastaanottamaan Luojaansa, ollessaan tietoisia näille alamaaisilleen antamasta kohtelusta. Ja kuitenkin näillä alamaaisilla pitäisi olla yhtä kuolematon sielu kuin "kristityillä" hollantilaisillakin.

Öljymagnaatit, tupakkakuninkaat, kahvikeisarit, kummisuluttaanit, teetsaarit ja raharuhtinaat ovat arkiverenimijöitä näillä saarilla. Sellaiset seikkailijat, jotka eivät kykene hankkimaan toimeentuloaan Hollannissa, saavat mennä näille saarille, joilla menestyvät ihmishengen ja -veren kustannuksella. Biljoonan dollaria nämä riistäjät kirstävät vuosittain kassakaappeihinsa näiltä saarilta.

Kasvatus ja terveydenhoito eivät saa osakseen juuri minkäänlaista huomiota. Seuraukset ovat myös sen mukaiset. Ihmiselentoja kohdellaan välinpitämättömämmin kuin hyönteisiä. Rappautuneisuus, taudit, tietämättömyys ja köyhyys rehoittavat niin suuressa määrässä, että ihmistunteilla varustettu henkilö tekisi ennemmin itsemurhan kuin katselisi jatkuvasti vallitsevaa asiointilaa.

Yksi kuvaava esimerkki riiston määrästä. Maailmankuulut panama-hatut, joita myydään Euroopassa ja Amerikassa vildestä dollarista ylöspäin, eivät tule työpalkoissa ja aineissa maksamaan kuin 12—15 senttiä. Niitä valmistavat nälkää näkevät työläisnaiset ja -lapset muutaman sentin päiväpalkalla näillä Itä-Intian aurinkoisilla saarilla. He ovat pakoitettuja siihen, toisten nauttiessa heidän maansa runsaista antimista. Hollantilaiset ovat Aasiassa olevista "kristityistä" barbaareista julmimmat.

Filippiinit.

Filippiinien saariryhmä muodostuu 7,083 saaresta. Suurin niistä on Luzon, 40,814 neliömailia. Väkiluku oli vuonna 1918 10,500,000. Väestö, lukuunottamatta 72,000, muodostuu varsinaisista filippiiniläisistä. Saarilla on 9,143,000 eekkeriä viljelyksellä, 13,678 eekkeriä on laidunmaata tai muuta lakeutta, metsämaa käsittäen 46,518 eekkeriä. Vuonna 1924 saatiin 4,295,000 eekkeriltä 92,540,000 bushelia riisiä, 580,000 eekkeriltä 1,034,000,000 paunaa sokeria, 178,000 eekkeriltä 95,503,000 paunaa tupakkaa. Samana vuonna vietiin saarilta ulos 788,881,000 paunaa sokeria, jonka arvo oli \$41,868,000. Hampua vietiin ulos 177,312 metritonnia, jonka arvo oli \$29,950,000. Kokosöljyä vietiin ulos \$19,000,000 arvosta. Yhteensä viedään sieltä ulos yli

\$160,000,000:n arvosta tavaroita vuosittain. Nämä saaret muodostavat suuren rikkauksien lähteen amerikalaisille kapitalisteille, jotka sen valtasivat espanjalaisilta viime vuosisadan lopulla.

Pääasiallisimmat tuotantoalat ovat yhdysvaltalaisen käsissä. Filippiinien riisi-, hamppu-, sokeri- y. m. plantaaseilla rehoittaa myös häikäilemätön riisto. Niillä raatavat orjat ovat rikastuttaneet sadan prosentin amerikalaisia suuresti, ja riistäminen ja voitot lisääntyvät päivä päivältä. Yhdysvaltalaiset sanovat haluavansa suojella filippiiniläisiä, mutta kun katselee Manilan tupakkatehtaissa helvetillisissä olosuhteissa raatavien naisten ja lasten kuihtuneita kasvoja, niin syntyy pakostakin epäily.

Filippiiniläiset kuuluvat malaijalaisiin. Enemmistö heistä on kristittyjä. Yhdysvaltalaiset ovat muodostaneet puoleksi lukutaidottomista filippiiniläisistä voimakkaan armeijan. Filippiineillä on jonkunlainen kongressin tapainen, jossa edustajat saavat soittaa suutaan. Mutta Yhdysvaltain presidentin nimittämällä kenraali-kubernöörillä on oikeus kumota kaikki kongressin tekemät päätökset. Filippiinien kenraali-kubernöörillä on yhtä paljon valtaa kuin oli Pietarin poliisipäälliköllä tsaarin aikana.

Teollinen kehitys Filippiineillä on vielä alhaisella asteella. Mutta suuret mahdollisuudet niiden kehittämiseksi ovat olemassa. Kun ne kehitetään, niin kyetään näiltä saarilta viemään vuosittain ulos satojen miljoonien dollarien arvosta tavaroita ja raaka-aineita.

Filippiiniläiset ovat yleensä teräväjärkistä kansaa, mutta kasvatusjärjestelmä on hyvin puutteellinen. Naisten ja lasten työtä ei mikään rajoita. Tehtaissa ja muissa teollisuuslaitoksissa on 10—12 tuntinen työpäivä yleinen. Plantaaseilla 12 tuntia ja siitä ylöspäin. Sunnuntaisin tehdään hyvin paljon työtä. Filippiiniläinen poliisi on tunnettu raakamaisuudestaan. Palkkatyöläisiä ja ei-kristittyjä kohtaan ne käyttäytyvät mielivaltaisesti. Pistimiä ja konetykkeitä käytetään usein silloin kun tyytymättömyyttä alkaa ilmetä. Yhdysvaltalainen sanomalehdistö ei tietystikään kerro niistä filippiiniläisistä, jotka kaatuvat kristityssä maassa valmistetuista luodeista.

Yleisesti puhuen filippiiniläisillä työläisillä on ehkä vähän enemmän mukavuuksia ja vapautta kuin ranskalaisten, englantilaisten, hollantilaisten y. m. vallan alaisuudessa olevilla veljillään. Kiinalainen työvoima Filippiineillä on suureksi haitaksi filippiiniläisille, sillä se on tottunut hyvin

alhaiseen elintasaan, joten kykenee kilpailemaan työpaikoista. Tämä jarruttaa myös jossakin määräs-
sä taloudellista edistystä.

Lopuksi.

Olisi vielä paljon kirjoitettavaa Aasiasta. Jätämme sen kuitenkin tähän. Tarkoituksemme on ollut tuoda esille joitakin merkitsevämpiä puolia Aasiasta, jotta työläiset ymmärtäisivät asioita vä-

hän laajemmin. "Kristittyjen" barbaarien menettelystä esitämme lopuksi seuraavan runon. Sen on kirjoittanut Henry Labouchere, joka oli Englannin alahuoneessa viisitoista vuotta, vuosina 1865—80. Hän toimi myös "London Truth" in toimittajana. Tämä runo on omistettu Englannille, mutta se voidaan kohdistaa kaikkiin imperialistisiin maihin. (Julkaisemme sen englanninkielisenä, säilyttääksemme alkuperäisyyden. — Toim.)

The Flag of England

And the winds of the world made an answer,
North, south, east and west—
"Where'er there is wealth to covet,
Or land that can be possess'd;
Wherever are savage races,
To cozen, coerce and scare,
You'll find the vounted ensign;
For the English flag is there.

"Aye, it waves o'er the blazing hovels
Whence African victims fly,
To be shot by explosive bullets
Or to wretchedly starve and die!
And where the beachcomber harries
Isles of the Southern sea,
At the peak of the hellish vessel
'Tis the English flag flies there.

"The Maori full oft had cursed it
With his bitterest dying breath;
And the Arab hath hissed his hatred
As he spat at its folds in death.
The hapless fellah hath feared it
On Tel-el-Kebir's parched plain,
And the Zulu's blood has stained it
With a deep, indelible stain.

"It has floated o'er scenes of pillage,
It has flaunted o'er deeds of shame,
It has waved o'er the fell marauder
As he ravished with sword and flame.
It has looked upon ruthless slaughter,
And massacre dire and grim;
It has heard the shrieks of the victims
Drown even the Jingo hymn.

"Where is the flag of England?
Seek the land where the natives rot;
Where decay and assured extinction
Must soon be the people lot.
Go! search for the once glad islands,
Where disease and death are rife,
And the greed of a callous commerce
Now battens on human life!

"Where is the flag of England?
Go, sail where rich galleons come
With shoddy and 'loaded' cottons,
And beer, and Bibles and rum;
Go, too, where brute force has triumphed,
And hypocrisy makes its lair;
And your question will find its answer,
For the flag of England is there!"

